

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 16 november 2025 om 09:30 in de Oude Kerk.

Voorganger: ds. G.J. Anker

Zingen: Psalm 139 (Oude Berijming)

4 Waar zou ik *Uwen Geest* ontvlien?
Waar zou *m', o HEER*, Uw oog niet zien?
Al voer ik *op naar 's hemels trans*,
Daar *zijt Gij*, daar vertoont *g' uw glans*
Al daald' ik *zelfs ter helle neder*,
Daar vond ik ook *Uw aanschijn* weder.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Gezang 9

2 Verleen *ons, na genoten rust*,
Opnieuw gezondheid, *kracht en lust*,
Daar 't lichaam, *door den slaap* verkwikt,
Zich weder tot den *arbeid* schikt.

5 Verlicht *ons hart, dat duister is*,
Wil *ons, naar Uw getuigenis*,
Doen vlieden *alle kwade paan*,
En *ijv'rig* in Uw *wegen* gaan.

7 Troost *allen, die in nood en smart*,
Tot *U verheffen 't angstig hart*.
Maak ons in *tegenspoeden stil*,
Hoor *ons, o God*, om *Jezus' wil*.

Lezing van de Wet

Zingen: Psalm 119 (Weerklank)

22 De *HEER* is al mijn *deel*. Ik ben uw knecht
en ik zal houden wat er staat geschreven.
Van harte zoek ik 't heil mij toegezegd,
uw goede *gunst* die mij geleidt ten leven.
Genade, HEER, Gij die mijn pleit beslecht,
Gij die mij uw belofte hebt gegeven.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: 1 Koningen 13 vers 1 - 34

Jerobeam door een profeet te Bethel bestraft

¹ En zie, er kwam een man Gods door het woord van de HEERE uit Juda naar Bethel, terwijl Jerobeam bij het altaar stond om een reukoffer te brengen.

² Hij riep tot het altaar, door het woord van de HEERE, en zei: Altaar, altaar, zo zegt de HEERE: Zie, in het huis van David zal een zoon geboren worden, van wie de naam Josia zal zijn. Die zal op u de priesters van de hoogten offeren, die op u reukoffers brengen. Ja, men zal mensenbeenderen op u verbranden.

³ Op die dag gaf hij een teken: Dit is het teken, waarvan de HEERE heeft gesproken: Zie het altaar zal scheuren en de as die erop ligt, zal eraf storten.

⁴ En het gebeurde, toen de koning het woord van de man Gods hoorde, dat deze tot het altaar in Bethel uitgeroepen had, dat Jerobeam zijn hand van op het altaar uitstreckte en zei: Grijp hem! Maar zijn hand, die hij tegen hem had uitgestrekt, verstijfde, zodat hij hem niet meer naar zich toe kon trekken.

⁵ En het altaar scheurde, en de as stortte van het altaar af, overeenkomstig het teken dat de man Gods door het woord van de HEERE had gegeven.

⁶ Toen antwoordde de koning en zei tegen de man Gods: Tracht toch het aangezicht van de HEERE uw God gunstig te stemmen, en bid voor mij dat mijn hand weer teruggetrokken kan worden! Toen trachtte de man Gods het aangezicht van de HEERE gunstig te stemmen, en de hand van de koning kon weer teruggetrokken worden en werd als daarvoor.

⁷ En de koning sprak tot de man Gods: Kom met mij mee naar huis, en kom op krachten. Dan zal ik u een geschenk geven.

⁸ Maar de man Gods zei tegen de koning: Al gaf u mij de helft van uw huis, ik zou niet met u meegaan, en ik zou in deze plaats geen brood eten of water drinken.

⁹ Want zo heeft de HEERE mij door Zijn woord geboden: U mag geen brood eten of water drinken, en u mag niet terugkeren via de weg waarlangs u gegaan bent.

¹⁰ Zo ging hij langs een andere weg, en keerde niet terug via de weg waarlangs hij naar Bethel gekomen was.

Dood van de profeet te Bethel

¹¹ Nu woonde er in Bethel een oude profeet. Zijn zoon kwam en vertelde hem alles wat de man Gods die dag in Bethel had gedaan, met de woorden die hij tot de koning had gesproken. Zij vertelden die aan hun vader.

¹² Hun vader sprak tot hen: Welke weg is hij gegaan? Zijn zonen hadden de weg gezien waarlangs de man Gods die uit Juda kwam, gegaan was.

¹³ Toen zei hij tegen zijn zonen: Zadel de ezel voor mij. En zij zadelden de ezel voor hem, en hij reed erop weg.

¹⁴ Hij ging de man Gods achterna, en trof hem aan, zittend onder een eik. Hij zei tegen hem: Bent u de man Gods die uit Juda gekomen is? En hij zei: *Dat ben ik.*

¹⁵ Toen zei hij tegen hem: Kom met mij mee naar huis en eet brood.

¹⁶ Maar hij zei: Ik kan niet met u terugkeren of met u meekomen. Ik zal ook geen brood eten of water met u drinken in deze plaats.

¹⁷ Want door het woord van de HEERE is een woord tot mij *gekomen*: U mag daar geen brood eten of water drinken. U mag niet terugkeren door via de weg te gaan waarlangs u *al* gegaan bent.

¹⁸ Hij zei tegen hem: Ik ben ook een profeet, zoals u, en een engel heeft door het woord van de HEERE tot mij gesproken: Laat hem met u terugkeren naar uw huis, en laat hij brood eten en water drinken. Hij loog *echter* tegen hem.

¹⁹ Toen keerde hij met hem terug, at brood in zijn huis en dronk water.

²⁰ En het gebeurde, toen zij aan tafel zaten, dat het woord van de HEERE tot de profeet kwam die hem had laten terugkeren.

²¹ Hij riep tegen de man Gods die uit Juda gekomen was: Zo zegt de HEERE: Omdat u ongehoorzaam bent geweest aan het bevel van de HEERE, en het gebod dat de HEERE uw God u geboden had, niet in acht genomen hebt,

²² maar teruggekeerd bent en brood gegeten en water gedronken hebt in de plaats waarvan Hij tot u gesproken had: U mag *daar* geen brood eten of water drinken, *daarom* zal uw dode lichaam niet in het graf van uw vaders komen.

²³ En het gebeurde, nadat hij brood had gegeten en nadat hij gedronken had, dat hij de ezel voor hem zadelde, voor de profeet die hij had doen terugkeren.

²⁴ Deze ging *op weg*. Maar onderweg trof een leeuw hem aan, en doodde hem. Zijn dode lichaam lag op de weg geworpen. De ezel stond ernaast en de leeuw stond *eveneens* naast het dode lichaam.

²⁵ En zie, er kwamen *enige* mannen voorbij. Zij zagen het dode lichaam, *dat* op de weg geworpen was, en de leeuw, *die* naast het dode lichaam stond, en gingen het vertellen in de stad waar de oude profeet woonde.

²⁶ Toen de profeet die hem van *zijn* weg had doen terugkeren, *dit* hoorde, zei hij: Dat is de man Gods die het bevel van de HEERE ongehoorzaam is geweest. Daarom gaf de HEERE hem over aan de leeuw, en die heeft hem vermorzeld en gedood, overeenkomstig het woord van de HEERE dat Hij tot hem gesproken had.

²⁷ Hij sprak tot zijn zonen: Zadel voor mij de ezel. En zij zadelden *die*.

²⁸ Toen ging hij *op weg* en trof diens dode lichaam aan, op de weg geworpen, en de ezel en de leeuw die naast het dode lichaam stonden. De leeuw had het dode lichaam niet opgegeten en de ezel niet vermorzeld.

²⁹ Toen nam de profeet het dode lichaam van de man Gods op, legde het op de ezel en bracht het terug. Zo kwam de oude profeet in de stad om rouw te bedrijven en hem te begraven.

³⁰ Hij legde zijn dode lichaam in zijn *eigen* graf. Ze bedreven rouw over hem, *met de woorden*: Ach, mijn broeder!

³¹ Het gebeurde, nadat hij hem begraven had, dat hij tegen zijn zonen zei: Als ik gestorven ben, dan moeten jullie mij begraven in het graf waarin de man Gods begraven is. Leg mijn beenderen naast zijn beenderen.

³² Want de woorden die hij door het woord van de HEERE geroepen heeft tegen het altaar dat te Bethel is, en tegen alle huizen op de *offerhoogten* die in de steden van Samaria zijn, zullen zeker uitkomen.

³³ Jerobeam keerde na deze gebeurtenis niet terug van zijn kwade weg, maar stelde opnieuw uit alle geledingen van het volk priesters aan voor de *offerhoogten*. Wie *maar* wilde, wijdde hij en *die* werd *dan een van de* priesters van de hoogten.

³⁴ En het werd door deze zaak tot zonde voor het huis van Jerobeam, waardoor *het* uitgeroeid en van de aardbodem weggevaagd zou worden.

¹ Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen *aan God* te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: *dat is* uw redelijke godsdienst.

² En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te *kunnen* onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is.

³ Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

Zingen: Psalm 11 (Oude Berijming)

3 d' Alwijze God beproeft wel eens d' oprechten
En tuchtigt hen maar elk, die 't kwaad bemint.
Die met geweld zijn naaste durft bevechten
Blijft steeds gehaat, tot hem de wraak verslindt.
God heeft alreeds der bozen straf gezworen
Straks dalen vuur en strikken wervelwind
En zwavel neer die kelk is hun beschoren.

4 Rechtvaardig is de HEER in al Zijn handel
Hij, die In 't recht Zijn welbehagen vindt,
Slaat gunstig 't oog op aller vromen wandel.

Prediking

Zingen: Weerklank 472 (Liederen van lof, gebed en toewijding)

1 Wat God doet, dat is welgedaan,
zijn wil is wijs en heilig.
'k Zal aan zijn hand vertrouwend gaan,
die hand geleidt mij veilig.
In nood is mij
zijn trouw nabij.
Ja Hij, de Heer der Heren,
blijft eeuwig wijs regeren.

2 Wat God doet, dat is welgedaan.
Hij is mijn licht en leven.
Ik wil mijzelf van nu voortaan
blijmoedig aan Hem geven,
omdat ik weet
in vreugd en leed:
zijn vaderlijk' ontferming
blijft eeuwig mijn bescherming.

3 Wat God doet, dat is welgedaan,
daar laat ik het bij blijven.
Al moet ik door de engten gaan
waar mij de dood zal drijven -
als God mij leidt
kan ik de tijd
van duisternis verdragen:
ik zal zijn licht zien dagen.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 145 (Oude Berijming)

3 Zij *zullen*, uit de *volheid* van 't gemoed,
Gedachtig aan den *milden* overvloed
Van Uwe *gunst*, die roemen bij *elkeen*,
En juichen van *al Uw* gerechtigheen.
De *HEER* is goed en *vriendlijk* en weldadig,
Barmhartig, *mild*, *lankmoedig* en genadig
Hij *doet Zijn* gunst aan *allen klaar* bemerken
Zijn *goedheid* is verspreid op *al Zijn* werken.

Zegen

6 De *HEER* is recht, in *al Zijn* weg en werk
Zijn *goedheid* kent In 't *gans heelal* geen perk.
Hij is nabij *de ziel*, die tot *Hem* zucht
Hij troost het *hart*, dat *schreiend* tot Hem vlucht
Dat ongeveinsd, In 't *midden der* ellenden,
Zich naar Gods *troon met zijn* *gebeen* blijft wenden
Hij *geeft den* wens van *allen*, die *Hem* vrezen
Hun *bede* heeft Hij *nimmer* afgewezen.